

Utskottets ställningstagande

Utskottet noterar att Rehabiliteringsrådet bl.a. föreslår att det inrättas ett rehabiliteringsregister för att kontinuerligt följa effekterna av rehabiliteringsgarantin både gällande hälsa och återgång i arbete. Rådets förslag bereds för närvarande i Regeringskansliet och utgör underlag i övervägandena kring rehabiliteringsgarantins fortsatta utformning.

Utskottet har inte något att erinra mot regeringens förslag till medelsanvisning och tillstyrker förslaget. Därmed avstyrks motion 2011/12:Sf271 (V) yrkandena 2 i denna del och 6.

Inte minst den reformerade sjukskrivningsprocessen ställer krav på ett väl fungerande samarbete mellan berörda aktörer. För att få fler personer att återgå i arbete bedrivs rehabiliteringsinsatser i samverkan mellan Försäkringskassan och andra aktörer inom rehabiliteringsområdet. De aktiviteter som finansierats med samverkansmedel är nationell handlingsplanssamverkan mellan Försäkringskassan och Arbetsförmedlingen, tvåpartssamverkan med finansiell samordning mellan Försäkringskassan och hälso- och sjukvården samt s.k. fyrtpartssamverkan genom samordningsförbund mellan Försäkringskassan, Arbetsförmedlingen, hälso- och sjukvården och kommuner (Finsam).

Utskottet vill peka på att hälso- och sjukvården har getts ett tydligare ansvar i sjukskrivningsprocessen genom det försäkringsmedicinska beslutsstödet. Som framgår av propositionen bedöms det försäkringsmedicinska beslutsstödet ha haft stor inverkan på sjukskrivningsmönstret, och sjukskrivningsmiljarden (anslag 1:6) har bidragit till att vårdens eget arbete med att effektivisera sjukskrivningsprocessen genom ett mer strukturerat och metodiskt arbetssätt har stärkts.

Även den vidareutvecklade företagshälsovården och rehabiliteringsgarantin, som stärkt hälso- och sjukvårdens utbud av medicinsk rehabilitering för patienter med psykisk ohälsa eller rygg- och nackbesvär, har bidragit till att öka och utveckla möjligheterna att ta tillvara varje persons förmåga att arbeta.

Individuella rehabiliteringsinsatser inom ramen för den s.k. nationella handlingsplanen fokuserar på effektiv matchning till arbete samtidigt som människor ska få det stöd de behöver. Samtidigt som samverkan mellan Försäkringskassan och Arbetsförmedlingen har utvecklats och fördjupats finns det behov av att ytterligare utveckla stödet till den enskilde genom bl.a. mer systematiska bedömningar av arbetsförmåga och aktiva rehabiliteringsinsatser. Insatser och samverkan i olika former måste komma tidigt och vara anpassade till individens behov. Trots att Försäkringskassan och Arbetsförmedlingen haft samarbetsprojekt och avtalat om hur de ska förhålla sig till varandra när det gäller enskilda personers förflyttning mellan systemen händer det att personer ”faller mellan stolarna”. Utskottet noterar att av den nationella handlingsplanen framgår att samverkansarbetet ska bedrivas i team kring en person där en personlig handläggare på Försäkringskassan och en arbetsförmedlare arbetar tillsammans för att stödja individen. Försäkringskassan och Arbetsförmedlingen bör emellertid alltid ha ett möte tillsammans med den försäkrade för att där besluta om vilken av myndigheterna som har ansvaret för fortsatta åtgärder. Utskottet vill framhålla värdet av tidiga och individuella rehabiliteringsinsatser i samverkan och delar bedömningen i motion Sf288 att samarbetet mellan Försäkringskassan och Arbetsförmedlingen måste ytterligare utvecklas och förbättras i syfte att öka den enskildes rehabiliteringsmöjligheter och förhindra oklarheter i ansvarsfrågan. Riksdagen bör således göra ett tillkännagivande om att regeringen bör uppdraga åt Försäkringskassan och Arbetsförmedlingen att ytterligare förbättra samarbetet och klargöra ansvaret mellan myndigheterna. Därmed tillstyrker utskottet motion 2011/12:Sf288 (S).

När det gäller resurserna för finansiell samordning genom samordningsförbund (Finsam) ska Försäkringskassan bidra med statens andel motsvarande hälften av medlen, landsting och kommunen ska bidra med var sin fjärdedel. Antalet samordningsförbund och kommuner som deltar i samordningsförbund har successivt ökat. Regeringen föreslår därför att samordningsförbunden tilldelas 280 miljoner kronor 2012, vilket är en ökning med 20 miljoner kronor jämfört med 2011.

I motion Sf289 anges att ett nytt problem för samordningsförbunden är den s.k. momsfrågan. Skatteverket har i ett beslut våren 2012 kommit fram till att samordningsförbunden inte har rätt att få ersättning för ingående moms varför förbunden har tvingats till att omgående dra ner på pågående och planerad verksamhet. Den osäkerhet som råder när det gäller finansieringen är olycklig för den långsiktiga planeringen och utvecklingen av verksamheten.

Utskottet kan konstatera att en departementspromemoria (Ds 2011:41) nu presenterats vari anges bl.a. att avsikten med Finsam varit att samordningsförbunden skulle ha rätt till ersättning för viss mervärdesskatt. I

promemorian lämnas förslag som syftar till att ge förbunden rätt till ersättning på samma grund som kommuner, landsting och kommunalförbund.

Ändringen i lagen (2005:807) om ersättning för viss mervärdesskatt för kommuner och landsting föreslås träda i kraft den 1 juli 2012, men tillämpas för ersättning från och med den 1 januari 2010.

Regeringen avser att remittera departementspromemorian inom de närmaste veckorna.

Motion 2011/12:Sf289 (S) får med det anförda och med förslaget i propositionen om införande av det nya anslaget 1:7 anses i huvudsak tillgodosedd och avstyrks. Även motion 2011/12:Sf309 (S) yrkande 4 avstyrks med det anförda.

UTGIFTSOMRÅDE 10 EKONOMISK TRYGGHET VID SJUKDOM OCH HANDIKAPP 2011/12:SfU1